

ющия день пристигналъ при Сангала. Индийцитѣ били расположени на височинитѣ близо до тѣзи крѣпость и заградени съ три рѣда кола. Александръ се приближилъ до тѣхъ най-напрѣдъ съ конницата, но срѣщнатъ съ силна стрѣлба изъ лжковѣтъ имъ отъ горѣ на колата и като видялъ, че съ конницата нищо не можало да се направи, испратилъ напрѣдъ фалангата противъ най слабата часть на укрѣплението. Индийцитѣ били лесно отблъснати изъ-задъ първия рѣдъ на колата, но упорито се отбранявали задъ втория; а когато били истикани и изъ-задъ него, тѣ напуснали укрѣпления си станъ, избѣгали въ Сангала и се затворили въ нея. Александръ веднага я заобиколилъ съ пѣхотата и конницата. Прѣзъ слѣдующата нощъ индийцитѣ се опитали да избѣгатъ отъ Сангала, но се натъкнали на македонската конница и часть отъ тѣхъ били исклани, а останалитѣ се върнали въ крѣпостъта. Тогава Александръ направилъ около цѣлата крѣпость два рѣда землени вала съ ровове, прѣкъснати само на едно мѣсто отъ блато, при което той турилъ двойни стражи. Слѣдъ туй почнали да приближаватъ стѣнобойнитѣ орджия къмъ крѣпостнитѣ стѣни. Наскоро бѣглецитѣ увѣдомили Александра, че индийцитѣ рѣшили прѣзъ нощъта да излѣзатъ отъ Сангала и да си пробиятъ пѣтъ прѣзъ стражата при блатото. Александръ скришно турилъ тамъ Птоломея съ 3 000 иппасписти, единъ отрѣдъ стрѣлци и всичкитѣ агрияни, и му заповѣдалъ да задържа индийцитѣ, а въ туй време да подаде знакъ съ тръби, по който другитѣ части отъ войската трѣбвало веднага да му отидатъ на помощъ. Около 4-та стража прѣзъ нощъта (въ 3 часа заранъта) индийцитѣ дѣйствиелно излѣзли изъ крѣпостъта и се опжити къмъ блатото, но срѣщна-

ти и отъ всѣкъждѣ притиснати отъ македонцитѣ, били отблъснати и съ загуба на по много отъ 500 души отхвърлени обратно въ крѣпостъта. Въ туй време царя и вѣренъ съюзникъ на Александра Поръ пристигналъ съ 5.000 спомагателни индийски войски и голѣмъ брой слонове, а на скоро и стѣнобойнитѣ орджия били доведени до стѣнитѣ. Но още прѣди да се открие дѣйствието съ тѣхъ, македонцитѣ успѣли да подкопаятъ стѣнитѣ, да ги пробиятъ, да турятъ стѣлби — и взели крѣпостъта съ пристѣпъ. При този случай, спорѣдъ Арриана, били убити 17.000 и взети въ плѣнъ 70.000 индийци и 500 души конница съ 300 военни колесници, — а македонцитѣ прѣзъ времето на обсадата и на пристѣпа загубили само 100 души и около 1.200 души ранени. Сангала била разрушена до основитѣ, земитѣ ѝ раздадени на независимитѣ доброволно-покоривши се на Александра племена, а съюзнитѣ съ нея два града, напустнати отъ жителитѣ имъ, били заети отъ македонцитѣ.

Като повѣрилъ на Пора и на войскитѣ му заеманието и обезпечението на покорената страна, Александръ трѣгналъ по нататѣкъ къмъ рѣка Хифазъ (днесъ Сутледжъ или Сетледжъ), най крайния на истокъ отъ 5-тѣхъ лѣви притоци на Индъ.*)

*) Отъ 5-тѣхъ лѣви притоци на Индъ, Дженабъ (старий Акесинъ) е главния, който спазва названието си до самото вливание въ Индъ. Въ Дженабъ се вливатъ: отъ дѣсната страна! Джхеламъ или Бехатъ (старий Хидаспъ), а отъ лѣвата страна по долу — Равей (старий Хидраотъ) и още по долу — Гарра или Сутледжъ (старий Хифазъ), който се образува отъ сливането на Беджаха или Биасъ (старий Хипанисъ) и Сутледжъ. Александръ прѣмивалъ отдѣлно прѣзъ всѣки отъ тѣзи притоци въ горнитѣ имъ части, по посока отъ днешния гр. Атока прѣзъ Лагоръ къмъ Дели.